

Bocsásd meg, Úr Isten, ifjúságomnak vétkét

Balassi Bálint

Kájoni-kódex, XVII. század

1. Bo-csásd meg, Úr Is - ten, if - jú - sá - gom - nak vét - két,
Sok hi - tet - len - sé - gét, un - dok fer - tel - mes - sé - gét,
Tö - röld el rú - t - sá - gát, min - den ál - nok - sá - gát,
köny - nyeb - bítsd lel - kem ter - hét!

2. Az én búsult lelkem én nyavalyás testemben Tétova bujdosik, mint madár a szélvészben; Tőled elijedett, tudván, hogy vétkezett, akar esni kétségben.

3. Akarna gyakorta hozzád ismét megtérni, De bűnei miatt nem mér elődbe menni, Tőled oly igen fél, reád nézni sem mér, színed igen rettegi.

4. Semmije sincs penig, mivel elődbe menjen, Kivel jóvoltodért viszont téged tiszteljen, Vagy alázatosan, méltó haragodban tégedet engeszteljen.

5. Bátorítsad, Uram, azért biztató szóddal, Mit használsz szegénynek örök kárhozatjával? Hadd inkább dicsérjen ez földön élteben szép magasztalásokkal!

6. Térj azért, én lelkem, kegyelmes Istenedhez, Szép könyörgésekkel békéljél szent kezéhez, Mert lám, hozzáfogad, csak reá hadd magad, igen irgalmas úr ez.

7. Higgyünk mindörökké igazán csak őbenne, Bűntől őrizkedjünk, ne távozzunk el tőle, Áldott az ő neve, örökké mennyekbe', ki már megkegyelmeze.